

har heller ikke kunnet samles et saadant Mindretal, at der kunde være Haab om at føre Tanken igennem. Jeg vil derfor haabe, naar det viser sig, at Ændringsforslag Nr. 1 ikke kan samle fornøden Tilslutning ved Afstemningen, at de tre ærede Medlemmer da vil kunne slutte sig til den Affattelse af § 1, som et større Mindretal har foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 2, der gaar ud paa, at Lukketiden skal være den, der har været gældende under den midlertidige Ordning, nemlig Kl. 6 om Vinteren og Kl. 7 om Sommeren. Vi anerkender den Bestræbelse, som Indenrigsministeren har udfoldet for at forene de forskellige Ønsker, hvilken Bestræbelse har fundet Udtryk i Stykke 2 i § 1; men der har i Udvalget været nogenlunde Enighed om, at den foreslaaede Form vilde fremkalde visse Gnidninger i Forholdet mellem By og Land, Gnidninger, som det ikke er ønskeligt at fremkalde.

Ændringsforslag Nr. 3 vedrører Fotograferne. Jeg bemærker, at Ændringen falder bort, hvis Ændringsforslag Nr. 2 vedtages. Ændringsforslaget er stillet for formelt at give Udtryk for, at med Hensyn til den for Fotograferne ønskede Ordning har der været fuldstændig Enighed indenfor Udvalget. Man har ment, at naar Fotograferne ikke kunde sanktionere en Ordning, ved hvilken der blev Frihed for Friluftsfotograferne til at fotografere paa Helligdagene, og naar de har foretrukket at bevare den nuværende Tilstand, hvorefter der er Frihed baade for Atelier- og Friluftsfotografering, maa man gaa den sidste Vej. Der er saa mange Mennesker, som har deres Næring ved Friluftsfotografering, at Udvalget ikke mente, det gik an at lukke — ja, Butikken kan jeg ikke sige, for de har jo ingen Butik, men at lukke af for dem og sige, at de maa ikke bestille noget i Helligdagene. Atelierfotograferne har beskedent henstillet, at de maatte have en Ret som andre Haandværkere til at faa Søndagsfrihed. Det er efter min Mening beskedent af dem at høre sig til Haandværkerne, og det er lidt tvivlsomt, om de kan gøre det. Det er jo kun dem, der har Butik og Lager, der skal lukke, det vil sige Skomagere og Skræddere. Jeg mener, at den Mand, som har til Opgave at se Mennesker fra den bedste Side, stille dem rigtigt op, saaledes at de kan komme til at se rigtig godt ud, faa Fotografiet til at ligne sig samtidig helst gøre det smukt, er noget slægt med Kunstneren, og for Kunsten bør man ikke sætte Skranker. Men Hovedensynet har været, at man ønskede fra Fotografernes Side ikke at faa lukket,

naar Udøvelse af Friluftsfotografering ikke samtidig blev forbudt.

Ændringsforslagene under Nr. 5, 6, 7 og 8 er stillet af hele Udvalget. Nr. 5 gaar ud paa at tillade Salg paa Jernbanelerroner og Dampfærger af Frugt, Chokolade og Konfekt udenfor den almindelige Lukketid. Det Andragende, der her er imødekommet, har været stærkt støttet af Trafikministeriet, som varmt anbefalede det. Chokolade og Konfekt er jo Ting, der trænger sig stærkt frem, som Folk ikke synes at kunne undvære, og som de ogsaa vil have paa de Tider, da de rejser, selv om de ikke kan faa det i Butikkerne. Naar Ændringsforslaget har faaet den Form, det har, er Meningen dermed at udtrykke, at der ikke skulde oprettes egentlige permanente Butikker paa Jernbaneperronerne, hvorfra Salget kunde finde Sted udenfor den almindelige Lukketid. — Ændringsforslag Nr. 6 gaar ud paa, at den Beføjelse, Politiet har til at kunne fravige Betingelserne for Salg af Tobak, Blomster, Legetøj, Konfekt, Chokolade, Sukkervarer o. s. v. ved Fester og paa Festpladser, skal begrænses til „naar særlige Forhold taler derfor“, idet man har ment, at det ellers vilde blive ret almindeligt, og Politiet vanskelig kunde nægte at give Tilladelse. — Ændringsforslaget under Nr. 7 er nærmest redaktionelt. Der staar i Lovforslaget „forbisejende Skibes og Fiskefartøyers“ Forsyning med Proviant o. s. v. Det kunde maaske læses saaledes, at ogsaa Fiskefartøjer skulde være „forbisejende“ for at kunne nyde godt af denne Adgang til Proviantering. Det har ikke været Lovforslagets Mening; man har derfor byttet Ordene om og sagt „Fiskefartøyers og forbisejende Skibes“ Forsyning. — Endelig vedrører Ændringsforslag Nr. 8 Salget af fersk Fisk. I Lovforslaget er det bestemt, at der ved Politivedtægten kunde fastslaaes Undtagelser fra Lovens Regler, for saa vidt angaar Salg af fersk Fisk. Men denne Bestemmelse vilde jo føre til, at Loven automatisk kom til at virke paa nævnte Handel i samme Øjeblik, Loven traadte i Kraft. Først naar det maaske efter ½ Aars Forløb var lykkedes at fremskaffe en Ændring i Politivedtægten — sligt tager jo altid nogen Tid —, vilde man kunne fastslaa de Undtagelser, der skulde gælde. Man har derfor ment det rigtigt at sige: „Ved Politivedtægt kan det fastsættes, hvorvidt og i hvilket Omfang nærværende Lovs Regler skal bringes til Anvendelse for Salg af fersk Fisk.“

Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 har til Formaal at give Bagerne Ret til at holde